

Vi er nå i fastetiden. Fasten har botens farge. Den minner oss om å ta på alvor at livet som kristen også er å kjempe mot fristelser og nedbrytende krefter. Prekenteeksten vi snart skal høre bruker kanskje overraskende ord og uttrykk fra forsvar og krig. Vi hører om utrustning fra romertiden. Men med tanke på at det er en kamp vi kjemper som kristne, mot ondskap, mot alt som bryter ned, hva er vel mer naturlig enn nettopp vokabularet fra militæret. Hør bare etter hva som sies.

Prekenteekst: Ef 6,10-18

Bli sterke i Herren, i hans veldige kraft! Ta på Guds fulle rustning, så dere kan holde stand mot djevelens lumske angrep. For vi har ikke en kamp mot kjøtt og blod, men mot makter og myndigheter, mot verdens herskere i dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet. Ta derfor Guds fulle rustning på, så dere kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt.

Stå da klar med sannheten som belte om livet og med rettferd som brynje, og ha som sko på føttene den beredskap som fredens evangelium gir. Grip framfor alt troens skjold; med det kan dere slukke alle den ondes brennende piler. Ta frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord. Gjør dette i bønn, og legg alt fram for Gud! Be til enhver tid, i Ånden! Våk og hold ut i bønn for alle de hellige.

Slik lyder Herrens ord.

En gang i året vendes hele verdens oppmerksomhet mot Norge. Det er når det skal kunngjøres hvem som får Nobels fredspris. Det er mange nominerte, og derfor spennende å høre hvem som vinner fram. I år vurderes det å gi Nobels fredspris til en internasjonal hærstyrke, Frelsesarmeen. Frelsesarmeen har en militær organisasjonsoppbygning og består av befal og menige soldater. Deres befalsskole heter Krigsskolen. De har grader som løytnant, kaptein major og generalen øverst. De har fotsoldater som alle gjør tjeneste i uniform. Deres krig er en krig for fred. Frelsesarmeen har kjempet for fredens sak siden grunnleggelsen i 1865. Frelsesarmeen har grepet noe av dette som Efeserbrevet lærer oss i dag; å la oss utruste til krig.

Så handler også prekenteeksten i dag om krig og fred og utrustning. "Bli sterke i Herren, i hans veldige kraft! Ta på Guds fulle rustning, så dere kan holde stand mot djevelens lumske angrep." For, kjære menighet; Vi har ikke en kamp mot kjøtt og blod, selv om det til tider kan se slik ut når kirkens ledere er uenige om viktige spørsmål om liv og lære. Bibelen gjør det helt klart at djevelen er en realitet. Vi skal ikke se oss mye om i verden for å få øye på at slik må det være. Det finnes ondskap i verden. Bibelen sier oss at bak ondskapen står det en personlig åndsmakt som er Guds fiende. Djevelen vil bryte ned det gode Gud har skapt og gjort. Han vil fremfor alt frarøve oss frelsen i troen på Jesus. Til hjelp har vi fått en utrustning og en befaling:

”Ta derfor Guds fulle rustning på, så dere kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt.” Som kristne er vi kalt til mer enn å være tilskuere til åndskampen i verden. Vi er i høyeste grad selv en arena for kampen. Hvem kjenner ikke fristelser? Hvem gjør ikke, eller sier ting som er mot Guds vilje, mot Guds bud? Gud kaller oss til å erklære krig mot fristelsene, krig mot alt som vil ha oss til å bryte Guds bud og formaninger! Men denne krigen skal vi ikke kjempe i egen kraft. Vi skal kle oss i Guds fulle rustning! **(Bilde av en romersk soldat)**

”Stå da klar med sannheten som belte om livet.” Få ting kan skade mer enn løgn. Fusk, usannheter og halvsannheter har felt mektige statsledere og direktører i næringslivet. I familier, på skole og jobb, som i menighetssammenheng er slike ting gift som forpester og ødelegger. Det åttende budet er kort og lett å lære utenat, men likevel vanskelig å holde. Derfor trenger vi hver dag å ta på oss sannheten som belte om livet.

Så leste vi noe om å stå klar med rettferd som brynje. Alle Guds barn har fått Jesu rettferdighet i gave. Det betyr at når vi tror på Jesus og følger ham, så ser Gud på oss som like rettferdig som Jesus. Jesus gjorde aldri noe galt. På korset sonet han vår synd. Den som er døpt og tror på Jesus har fått rettferdigheten og renheten i gave. Men vi skal også leve slik at vi ikke skitner oss til og gjør mot Guds vilje. Å være en kristen forplikter til å leve etter Guds bud og formaninger. Men vi må samtidig holde fast på at ingen kan bli en kristen ved å holde budene eller å forsøke å holde budene. Men er man først en kristen så har vi Guds Ånd inni oss som gjør at vi får dårlig samvittighet hvis vi bryter Guds bud, så sant vi ikke har fått en sløv samvittighet fordi vi har gitt etter i fristelse etter fristelse. Rettferdigheten skal være vår brynje og det som beskytter oss, det verner om hjertet der vi er som mest sårbare.

”Og ha som sko på føttene den beredskap som fredens evangelium gir.” En soldat trenger sko. På stranda går det an å gå barbeint når det er sommer, men ikke i ulendt terreng. Gud vil ha oss ut og gå. Skoene beskytter oss mot spisse steiner og gjenstander, og gjør at vi kan få godt feste der det er glatt og vanskelig å gå. Evangeliet kalles fredens evangelium fordi den som er kristen har fred med Gud. Ofte er det også fred med seg selv og medmennesker, men den som er kristen slutter aldri fred med Guds motstander. Slik skal vi være beredt, og fredens evangelium gir oss fotfeste uansett terreng og underlag.

”Grip framfor alt troens skjold; med det kan dere slokke alle den ondes brennende piler.” Noe av det farligste soldater før i tida var utsatt for, var brennende piler. Fienden kunne dyppe pilene i tjære, tenne på og skyte av sted. Soldatene kunne beskytte seg bak store barrierer, men kom det en brennende pil over kanten, laget den brann i egen leir. Det gjorde stor skade. Brann i fiendens leir var og er en listig strategi. Vi har sett hvordan personmotsetninger, baktalelse og ryktespredning kan bre seg som ild i tørt

gress og skape problemer i politikken. Minst like stort blir problemet når den slags uting kommer inn i menighet og kirke. Da skal troen holdes opp som et skjold. Jesus Kristus og han alene er det viktigste. Dette skjoldet slukker fiendens brennende piler. Da kan vi enes om det sentrale og skvære opp i eventuelle personlige motsetninger.

”Ta frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord.” Det står skrevet: ”Ha håpet om frelse som hjelm.” 1Tess 5,8. Som kristne kan vi se fram til himlen. Jesus sa han gikk hjem i forveien for å gjøre i stand rom i sin Fars hus. Jesus har åpnet himlen for alle som ved dåpen og troen er Guds barn. Frelsen og himmelhåpet gjør oss sterke i kampen. Da jeg var i militæret skulle alle gå tremila på en bestemt tid. Løypa gikk over et fjell, en lang oppoverbakke og siden nedoverbakke. Det gikk greit så lenge det var oppoverbakke, men da nedoverbakken kom fikk jeg krampe i begge beina og falt sammen på veien. Men i det fjerne, noen kilometer unna kunne jeg skimte målet. Da kom jeg meg opp, gikk litt baklengs og sidelengs for å løse opp krampene, og klarte å komme videre og nå målet i tide fordi jeg hadde målet i sikte. Slik skal også himmelhåpet være i sikte for oss og holde oss oppe i kampen, selv om vi måtte få krampe og det som verre er.

Så langt har Efeserbrevet talt om forsvar og det som beskytter og holder oss oppe. Men det finnes også et angrepsvåpen. Det finnes ikke flere våpen enn dette ene, nemlig Guds ord. Jesus forsvarte seg ved å bruke Guds ord. Han siterte Skriften i kamp mot djevelens fristelser, det samme må også vi kunne gjøre. For å gjøre det må vi kjenne til hva Bibelen sier. Vi må lese og høre Guds ord igjen og igjen, stadig på ny. Ellers er vi våpenløse i kampen og går fortapt. Det er bare Guds ord som kan overbevise mennesker om Jesus. For gjennom Ordet virker Den Hellige Ånd og skaper tro hos den som hører og tar imot. Troskap mot Guds ord og vilje til å lytte er derfor uunnværlig å ta med seg i kampen.

Til sist stod det: ”Gjør dette i bønn, og legg alt fram for Gud! Be til enhver tid, i Ånden! Våk og hold ut i bønn for alle de hellige.” Å ta på seg Guds fulle rustning og kjempe i åndskampen kan være et slit og hardt arbeid. Men Jesus har ikke kalt oss til sofaslitere, men til arbeid i hans vingård som lemmer på hans legeme, som frivillige medhjelpere og aktive kristne i menighet og kirke.

Mye har preg av arbeid. Slik er det også med bønn. Det er ikke meningen at bønnen skal være en fritidssysse kun når man ikke har annet å gjøre. Det lønner seg å sette av tid til bønn, men bønn er også hvile. Jesus sier til sine trette soldater for evangeliet og fredens sak: ”Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, så vil jeg gi dere hvile.” Matt 11,28.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.

Utstyr: Bilde av en romersk soldat

Ta på Guds fulle rustning!

Ef.6,10-18